

ОДЕСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ

ОРІЄНТОВНІ НАПРЯМКИ МАГІСТЕРСЬКИХ РОБІТ

для здобувачів вищої освіти спеціальності
«Публічне управління та адміністрування»

ОДЕСА – 2017

Рекомендовано науково-методичною радою Одеського регіонального інституту державного управління НАДУ при Президентіві України, протокол № 1 від 20 вересня 2017 р.

Орієнтовні напрямки магістерських робіт для здобувачів вищої освіти спеціальності «Публічне управління та адміністрування». – Одеса: ОРІДУ НАДУ при Президентіві України, 2017. - 40 с.

Мета видання - надати допомогу здобувачам у визначенні напрямків магістерських досліджень.

© ОРІДУ НАДУ
при Президентіві України, 2017 р.

ЗМІСТ

1.	Загальні вимоги до обрання напрямків та проведення магістерського дослідження	4
1.1	Графік підготовки наказів із затвердження напрямків (тем) магістерських робіт на 2017-2018 навчальний рік	8
2.	Напрямки магістерських робіт зі спеціальності «Публічне управління та адміністрування»	9
2.1.	Кафедра публічного управління та регіоналістики	9
2.2.	Кафедра економічної та фінансової політики	14
2.3.	Кафедра гуманітарних та соціально-політичних наук	16
2.4.	Кафедра державознавства і права	23
2.5.	Кафедра глобалістики, євроінтеграції та управління національною безпекою	29
2.6.	Кафедра електронного урядування та інформаційних систем	37
2.7.	Кафедра української та іноземних мов	38
2.8.	Кафедра регіональної політики та публічного адміністрування	39

1. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ОБРАННЯ НАПРЯМКІВ ТА ПРОВЕДЕННЯ МАГІСТЕРСЬКОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

Магістерська робота є самостійною кваліфікаційною працею випускника магістратури, яка носить практико-орієнтований та науково-дослідницький характер.

Кожне дослідження, у тому числі й магістерська робота, від творчого задуму до остаточного оформлення наукової праці має неповторну специфіку. Однак усі вони наділені загальними особливостями, які охоплюють універсальні послідовні процеси (етапи):

1. Вибір напрямку (теми), обґрунтування його актуальності і визначення рівня розробленості; вибір об'єкта, предмета, окреслення мети і завдань дослідження.

2. Накопичення необхідної наукової інформації, пошук, вивчення й аналіз літературних та інших джерел з теми дослідження.

3. Відпрацювання теоретичних передумов дослідження, визначення наукового завдання.

4. Вибір методів дослідження, які є інструментами здобуття фактичного матеріалу, необхідною умовою досягнення поставленої мети.

5. Обробка й аналіз результатів експериментального дослідження.

6. Написання тексту роботи, оформлення вступу, висновків, опис використаних джерел та створення додатків.

7. Підготовка до захисту та захист магістерської роботи.

Під час обрання слухачем напрямку магістерського дослідження необхідно враховувати те, що:

- ✓ тематика магістерських робіт слухачів спеціальностей «Державне управління» повинна бути актуальною, за своїм змістом відповідати сучасному стану і перспективам розвитку публічного управління, спрямована на вирішення актуальних завдань державного управління, бути безпосередньо пов'язана з місцем майбутньої професійної діяльності випускників;
- ✓ напрямки магістерських робіт оновлюються щорічно кафедрами до 20 червня поточного року та надаються до навчально-методичного відділу в дводенний термін. Загальна кількість орієнтовних напрямків повинна бути не меншою, ніж кількість слухачів відповідної спеціалізації. Збірник орієнтовних напрямків магістерських робіт готується до 10 жовтня поточного року та надається в деканати, на кафедри, слухацькі групи всіх форм навчання, в електронну бібліотеку та розміщується в серверній папці № 14;
- ✓ тематика магістерських робіт може бути рекомендована Адміністрацією Президента України, Секретаріатом Кабінету Міністрів України, центральними та регіональними органами

виконавчої влади, місцевого самоврядування, громадськими організаціями, а також підприємствами, установами та організаціями, які направили слухачів на навчання;

- ✓ слухачеві надається право запропонувати тему, яка відповідає його науковим та практичним інтересам, життєвому досвіду. Вибір теми слухачів заочної, заочно-дистанційної та вечірньої форм навчання визначається характером на даний час існуючої або перспективної роботи. Важливим аргументом на користь вибору теми є досвід минулої роботи слухача, його творчий інтерес;
- ✓ практичним результатом підготовки магістерської роботи є розробка і обґрунтування проектів документів з розв'язанням конкретних проблем державного управління. Це можуть бути проекти: концепцій, законів України, пропозицій щодо внесення змін і доповнень до них, Указів Президента України, постанов або розпоряджень Кабінету Міністрів України, наказів керівника органу виконавчої влади тощо. Висновки, рекомендації, концепції, якими завершуються магістерські роботи, повинні виконуватися з дотриманням вимог законотворчих і нормативних технологій, що обумовлює їх впровадження в практику діяльності державних органів.

Напрямок (тема) роботи затверджується наказом директора інституту та повинна відображати проблеми історії, розвитку та сучасного стану державного управління (місцевого самоврядування); питання державного регулювання економіки; перспективи розвитку інституту державної служби (служби в органах місцевого самоврядування) і т.п. Вдало і обґрунтовано обрана тема значною мірою визначає доцільність і результативність усього дослідження.

Теми і проблеми досліджень зумовлені потребами розвитку суспільства. Часто вони пов'язані з необхідністю усунення певних протиріч у житті суспільства. Тому для вибору теми магістерської роботи такі протиріччя аналізують за літературою, практичним досвідом і в загальних рисах передбачають майбутні результати дослідження. Мотивом вибору теми дослідження можуть бути необхідні для розв'язання проблеми досвід, творчий потенціал випускника магістратури. При цьому необхідно враховувати і наявність потрібної для майбутнього дослідження матеріальної бази, відповідних технічних засобів тощо.

Орієнтовний перелік напрямків магістерських досліджень наведено нижче у розрізі тем, поданих кафедрами.

Розпочинають дослідження із ознайомлення зі станом проблеми. Для цього слухач магістратури ретельно аналізує доступні законодавчі й нормативні документи, вивчає літературні джерела, статистичні матеріали. Для виявлення джерел та посібників необхідно звернутись до спеціальних довідково-бібліографічних, реферативних та інших інформативних видань. Результатом такої роботи повинен стати бібліографічний перелік

опрацьованих літературних джерел, нотатки використаних матеріалів, конспект чи реферат.

При визначенні об'єкта та предмета дослідження слід пам'ятати, що об'єкт – це матеріальна або ідеальна система, яка підлягає дослідженню (органи влади, підприємства, заклади, організації, інші господарські та організаційні системи). Предметом дослідження виступають властивості, характеристики об'єкта дослідження у вигляді структури системи, закономірностей взаємодії елементів системи, закономірностей розвитку, якості системи тощо.

Після вивчення стану проблеми складають програму (план) дослідження, мета якої полягає в забезпеченні систематичності й послідовності робіт у процесі дослідження. Програма передусім передбачає конкретну методикку дослідження – сукупність і взаємозв'язок дослідницьких способів, методів і прийомів. У ній обґрунтовують вибір теми, розкривають її актуальність і наукову новизну, визначають мету й завдання дослідження, складають календарний план робіт (індивідуальне завдання на виконання магістерської роботи), формулюють гіпотезу дослідження. Обґрунтування теми дослідження має переконувати в актуальності міркувань, на підставі яких обрано проблему, розкривати чинники, які зумовлюють необхідність здійснення аналізу. Ними можуть бути розвиток науки, суспільні потреби, необхідність узагальнення певного досвіду та ін.

Актуальність магістерської роботи залежить від того, наскільки її результати сприятимуть вирішенню конкретних практичних завдань або усуненню протиріч у сфері державного управління чи місцевого самоврядування. Новизна дослідження може полягати у відкритті нових закономірностей, визначенні шляхів їх використання для практичних потреб людини, суспільства.

Мета дослідження здебільшого міститься у формулюванні теми. Як правило, її вбачають у виявленні залежностей між певними факторами, з'ясуванні зв'язків між явищами, встановленні умов усунення недоліків у процесах, розкритті можливостей удосконалення процесів, пізнанні закономірностей і тенденцій розвитку та ін. Мета дослідження конкретизується в його завданнях, які дають уявлення про спрямованість магістерської роботи. Завдання розкривають мету дослідження, і у сукупності повинні бути адекватними їй.

Наявність мети й завдань є передумовою для обґрунтованого вибору методів, засобів дослідження, методів оброблення результатів дослідження, способів, за допомогою яких вони будуть інтерпретовані й відповідно оформлені. Передбачене індивідуальне завдання з виконання магістерської роботи сприяє чіткому розподілу часу на кожний етап дослідження. Відсутність його породжує невизначеність, а нерідко й порушення термінів виконання окремих етапів дослідження, ритмічності всієї роботи, спричинює зниження дослідницьких результатів.

Важливим елементом дослідження є його гіпотеза – можлива (передбачувана) відповідь на питання, яке ставить перед собою дослідник.

Складається вона з передбачуваних зв'язків між досліджуваними фактами. Формулювання гіпотези починається під час роздумів над метою і завданнями дослідження. Аналізуючи стан обраної для дослідження проблеми, дослідник розмірковує над необхідністю з'ясувати передусім актуальніші питання, сформулювати попередні уявлення про зв'язки, які можуть існувати між відомими фактами. Щоб правильно сформулювати гіпотезу, необхідно мати широкий кругозір у сфері, до якої належить досліджувана проблема, добре знати її історичні передумови, теоретичні засади.

Для систематичного накопичення матеріалів застосовують різноманітні методи наукового дослідження. Їх вибір залежить від мети і завдання дослідження. Усі методи повинні бути спрямовані на перевірку переконливості висунутих у гіпотезі передбачень. Слід зазначити, що у науці не існує універсального методу дослідження. Кожен пошуковець обирає найзручніший метод, зважаючи на особливість своєї теми.

Важливу роль у підтвердженні гіпотези відіграє експеримент. Головною метою експерименту може бути виявлення властивостей досліджуваних об'єктів, перевірка справедливості гіпотези і на цій основі всебічне і глибоке вивчення теми наукового дослідження.

Наступною складовою підготовки магістерської роботи є зведення результатів дослідження. На цьому етапі упорядковують, систематизують, перевіряють на достовірність або здійснюють статистичну оцінку зібраних матеріалів. Надалі їм надають зручної для аналізу форми (таблиці, графіки, математичні формули тощо). Зведені результати дослідження можуть виявитися недостатньо достовірними чи статистично значущими. З огляду на це виникає необхідність зібрати додатковий дослідний матеріал, провівши дослідження (спостереження, вимірювання, експеримент тощо) за тих самих умов, що й основні.

Зведені результати дослідження всебічно вивчають й аналізують, приділяючи увагу усвідомленню і встановленню сутності і зв'язків між досліджуваними факторами, процесами, явищами. Визначальними при обробленні результатів дослідження є методи аналізу і синтезу, індукції й дедукції. Окремо їх застосовують тільки під час вивчення поодиноких явищ чи процесів. Для аналізу чисельних результатів, пов'язаних із складними процесами, явищами, використовують їх комбінування. Отримані дані аналізують, порівнюючи з гіпотезою дослідження. Навіть негативні результати дослідження мають свою цінність, тому не слід недооцінювати їхнє значення. У багатьох випадках вони допомагають правильно змінити уявлення дослідника про досліджувані об'єкти, процеси чи явища.

На основі аналізу формулюють висновки та пропозиції. Результативність такої роботи значною мірою залежить від рівня кваліфікації й ерудиції дослідника, його уміння стисло, чітко і зрозуміло розкрити, оцінити все нове і суттєве, що є результатом дослідження, визначити шляхи подальших пошуків.

Дотримання послідовності етапів наукового пошуку забезпечує високий професійний рівень дослідження і ефективність впровадження результатів

магістерської роботи. Її написання повинно проходити у процесі постійного консультування з керівником роботи, який призначається наказом директора інституту з числа викладачів та керівників органів державної виконавчої влади (місцевого самоврядування).

1.1. Графік підготовки наказів із затвердження напрямків (тем) магістерських робіт на 2017-2018 навчальний рік

Рік та форма навчання	Кінцевий термін подання заяв на кафедру	Затвердження теми та наукового керівника	Термін готовності наказу
<i>Теми магістерських робіт</i>			
3 рік навчання заочна форма (ДУ, МС)	до 29.09 (I потік) до 20.10 (II потік)	27.10	01.12
3 рік навчання, вечірня форма (ДУ)	до 20.10	27.10	01.12
3 рік навчання заочно-дистанційна форма (ДУ)	до 20.10	27.10	01.12
2 рік навчання, денна форма (ПУА)	до 20.10	27.10	01.12
3 рік навчання, заочна форма (УП)	до 27.10	03.11	01.12
2 рік навчання, денна форма (М)	до 06.10	27.10	01.12
2 рік навчання, заочна форма (М)	до 06.10	27.10	01.12
3 рік навчання, заочна форма (МОіА)	до 03.11	10.11	01.12
<i>Напрямки магістерських робіт</i>			
2 рік навчання, заочна форма (ПУА)	до 10.11 (I потік) до 01.12 (II потік)	15.12	15.01
2 рік навчання, вечірня форма (ПУА)	до 01.12	15.12	15.01
1 рік навчання, денна форма (ПУА)	до 01.12	15.12	15.01
2 рік навчання, з елементами заочно-дистанційної форми (ПУА)	до 15.12	29.12	15.01
1 рік навчання, денна форма, спеціальність «Менеджмент»	до 15.12	29.12	15.01
1 рік навчання, заочна форма, спеціальність «Менеджмент»	до 15.12	29.12	15.01

2. НАПРЯМКИ МАГІСТЕРСЬКИХ РОБІТ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ»

2.1. Кафедра публічного управління та регіоналістики

1. Зарубіжний досвід публічного управління: адаптація до сучасних вітчизняних реалій.
2. Імплементация Угоди про асоціацію між Україною і Європейським Союзом: проблеми та перспективи.
3. Вітчизняна традиція демократичного врядування та історичні уроки національного державотворення, їх значення на сучасному етапі.
4. Формування та функції державних та самоврядних інститутів у роки незалежності України.
5. Нова парадигма публічного адміністрування: значення на сучасному етапі державотворення в Україні.
6. Науковий супровід процесу децентралізації на регіональному рівні: функціональний, інституційний та організаційний аспекти.
7. Розвиток системи підготовки кадрів за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування» у контексті децентралізації і запровадження нової моделі територіальної організації влади.
8. Місце адміністративної реформи в системі інституційних перетворень відповідно до Стратегії сталого розвитку «Україна-2020».
9. Трансформація вертикальних і горизонтальних зв'язків у системі публічної влади в контексті процесів децентралізації влади і деконцентрації управлінських функцій.
10. Дієвість державно-управлінського впливу у різних сферах суспільного життя сучасного українського суспільства (на вибір слухача).
11. Механізми впровадження міжнародних стандартів муніципального управління в систему місцевого самоврядування України.
12. Трансформація мережі взаємодій органів місцевого самоврядування та органів державного управління у процесі реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні.
13. Організаційно-правові засади добровільного об'єднання територіальних громад.
14. Механізми утворення центрів об'єднаних громад та їх вплив на адміністративно – територіальний устрій України.
15. Централізація і децентралізація в державному управлінні України
16. Децентралізація та ефективне місцеве самоврядування в Україні.
17. Сутність та особливості процесів децентралізації органів влади в Україні
18. Механізми реалізації закордонного досвіду публічного управління на територіальному рівні в практиці роботи органів місцевого самоврядування України.

19. Регламентация взаємодії органів місцевого самоврядування з органами виконавчої влади в умовах реформування системи публічної влади в Україні.
20. Форми та сфери співробітництва територіальних громад у вирішенні проблем місцевого значення.
21. «GOVERNMENT RELATIONS» як технологія налагодження комунікації між органами публічної влади та бізнес-структурами.
22. Державна регіональна політика як механізм державного управління регіональним розвитком.
23. Форми та шляхи розвитку міжрегіонального співробітництва.
24. Формування національної управлінської еліти в Україні.
25. Представництво інтересів в публічному управлінні: світовий досвід і сучасна вітчизняна практика.
26. Критерії та система показників ефективності діяльності органів виконавчої влади (центральної або місцевих) і посадових осіб.
27. Забезпечення прозорості та підконтрольності діяльності органів виконавчої влади й органів місцевого самоврядування.
28. Вплив філософської культури на стиль управлінської діяльності: аксіологічні та етичні аспекти.
29. Механізми взаємодії органів виконавчої влади, місцевого самоврядування й етнічної самоорганізації у процесі реалізації Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» .
30. Участь громадськості у процесах формування та реалізації державної політики.
31. Розмежування політичних і адміністративних посад. Департизація і професіоналізація апарату органів публічної влади.
32. Етнонаціональна обумовленість політичної та адміністративної реформ: регіональний рівень.
33. Досвід і уроки трансформації системи управління суспільним розвитком в Україні на сучасному етапі (на прикладі певного регіону чи сфери життєдіяльності суспільства).
34. Шляхи демократизації публічного управління в контексті становлення громадянського суспільства.
35. Раціоналізація системи надання публічних послуг в умовах впровадження нової моделі територіальної організації влади.
36. Регламенти надання населенню послуг органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.
37. Напрями державно-правового регулювання управлінських послуг юридичним особам і шляхи подолання та запобігання корупції.
38. Надання адміністративних послуг місцевими органами виконавчої влади й органами місцевого самоврядування: проблеми якості послуг.
39. Зарубіжний досвід надання публічних послуг.
40. Реформування місцевих органів виконавчої влади: оптимізація організаційно-функціональної структури місцевих державних адміністрацій.

41. Організаційно-правові засади нової моделі місцевого самоврядування в Україні.
42. Інститут місцевого самоврядування на рівні районів міста.
43. Шляхи зміцнення матеріальної та фінансової основи місцевого самоврядування.
44. Відповідальність та контроль у системі місцевого самоврядування.
45. Зарубіжний досвід місцевого самоврядування уроки для України.
46. Критерії утворення місцевих органів виконавчої влади у контексті адміністративно-територіальної реформи.
47. Територіальна громада як базова одиниця місцевого самоврядування.
48. Органи самоорганізації населення в системі місцевого самоврядування.
49. Трансформація адміністративно-територіального устрою та її вплив на структурні зміни в системі державного управління.
50. Територіальна організація влади в Україні: формування нової моделі.
51. Місцеві державні адміністрації у системі територіальної організації влади в Україні.
52. Система супроводу реформи територіального устрою і територіальної організації влади.
53. Територіальні підрозділи центральних органів виконавчої влади, органів прокуратури та суду в контексті нової моделі територіальної організації влади.
54. Розмежування функцій і повноважень центральних та місцевих органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування.
55. Модель нового територіального устрою регіону.
56. Статут територіальної громади в системі актів місцевого самоврядування.
57. Оптимізація організаційних структур місцевих органів виконавчої влади.
58. Інформаційно-комунікаційні аспекти державно-управлінського процесу в регіоні.
59. Ресурсне забезпечення діяльності місцевих органів публічної влади.
60. Державно-управлінське рішення: сучасні підходи до розробки, прийняття та реалізації.
61. Стратегічне управління в органах державної влади: регіональний рівень.
62. Сучасні методи контролю в державному управлінні: адаптація до європейських стандартів.
63. Сучасні технології оптимізації організаційних структур в органах виконавчої влади.
64. Управління системою в екстремальній ситуації: теорія і практика державного управління.
65. Оцінка ефективності роботи управлінського персоналу.
66. Організація взаємодії суб'єктів стратегічного планування на національному рівні управління: проблеми та шляхи їх розв'язання.
67. Роль і місце громадськості у підвищенні ефективності процесів підготовки та реалізації стратегічних планів.
68. Стратегічне планування в органах публічного управління: світовий досвід та його використання в Україні.

69. Організація стратегічного управління в органах публічного управління у контексті реалізації Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020».
70. Шляхи вдосконалення державних механізмів стратегічного управління у контексті децентралізації і запровадження нової моделі територіальної організації влади.
71. Світовий досвід стратегічного планування розвитку держави в контексті забезпечення національної безпеки та можливості використання його в Україні.
72. Шляхи підвищення ефективності стратегічного планування в контексті євроінтеграції.
73. Стратегічне планування місцевого розвитку: виклики українського сьогодення.
74. Методологія стратегічного управління в системі публічної влади.
75. Адаптація сучасних методологій управління якістю до умов функціонування органів виконавчої влади.
76. Методологія стратегічного управління в системі виконавчої влади.
77. Сутність морально-етичних аспектів у публічному управлінні: історичний вимір.
78. Етика публічних службовців у процесі їх взаємодії з громадськістю.
79. Роль елементів етичної інфраструктури у процесі утвердження адміністративної етики публічних службовців.
80. Сутність феномену "адміністративна етика" та основні інструменти її забезпечення.
81. Українські культурні особливості етики державного службовця.
82. Впровадження стандартів адміністративної етики на місцевому та регіональному рівнях: українська практика та європейський досвід.
83. Професійно-етичні кодекси в системі публічної влади.
84. Морально-етичні засади формування інституту публічної служби в Україні.
85. Досвід трансформування етики державних службовців у контексті нової управлінської парадигми: зарубіжний досвід.
86. Шляхи формування професійного етикету державних службовців.
87. Етичний кодекс публічного управлінця і проблеми його запровадження в практику.
88. Етична інфраструктура державної служби в Україні: проблеми формування.
89. Психолого-етичні аспекти адміністративно-територіальної реформи в Україні.
90. Публічність і відкритість політики та державної служби як умова їх моральності.
91. Політична воля вищого керівництва як складова етичної інфраструктури державної служби.
92. Роль етичної освіти у професійній соціалізації сучасного державного управлінця.

93. Етичні норми державної служби в сучасній Україні: механізми відповідальності.
94. Соціальний захист державного службовця як важливий аспект формування сучасної етичної інфраструктури державної служби України.
95. Шляхи забезпечення соціальної ефективності діяльності місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.
96. Третій сектор і соціальний розвиток територій: механізми співпраці державних і недержавних структур.
97. Програмний підхід до розв'язання соціальних проблем регіону.
98. Реалізація місцевою владою соціально-активної ресурсної стратегії.
99. Соціальне замовлення як механізм міжсекторної взаємодії у розв'язанні пріоритетних соціальних проблем.
100. Соціальна діагностика як основа ефективного державного управління.
101. Розвиток соціальної інфраструктури на селі – пріоритет діяльності органів місцевого самоврядування.
102. Участь органів самоорганізації населення у забезпеченні сталого розвитку територіальних громад.
103. Участь громадськості у здійсненні реформи місцевого самоврядування.
104. Впровадження у життя європейських стандартів місцевої демократії.
105. Добровільне об'єднання як умова створення самодостатніх громад.
106. Сучасні тенденції та особливості державного регулювання соціально-економічного розвитку регіонів в Україні.
107. Механізми державної підтримки регіонального розвитку.
108. Екологічна безпека регіону як складова національної безпеки.
109. Організаційні структури державного управління економічним розвитком регіону.
110. Управління розвитком територій об'єднаних громад.
111. Застосування інформаційних технологій у процесах прийняття управлінських рішень з питань розвитку територій.
112. Моделювання та прогнозування соціально-економічного розвитку на регіональному рівні.
113. Формування інфраструктури аграрного ринку в Україні.
114. Взаємодія органів місцевого самоврядування різних рівнів щодо забезпечення комплексного розвитку сільських територій.
115. Бенчмаркінг територій.
116. Управління земельними ресурсами об'єднаних громад.
117. Співробітництво громад у вирішенні проблем місцевого значення.
118. Розробка та впровадження стратегій маркетингу територій.
119. Шляхи реалізації пріоритетів Державної стратегії Україна 2020.
120. Місце транскордонного співробітництва в державній регіональній політиці України.
121. Комунікативне забезпечення управління регіональним розвитком.
122. Державна підтримка сільського господарства як метод стимулювання АПК та розвитку аграрного ринку.

123. Взаємодія місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування у вирішенні проблем соціально-економічного розвитку регіону.
124. Наукові методи планування розвитку територій.
125. Місце транскордонного співробітництва в державній регіональній політиці України.
126. Транспортна інфраструктура регіону: механізми формування і розвитку.
127. Роль інформаційно-телекомунікаційної інфраструктури у сталому розвитку регіону.
128. Паливно-енергетичний комплекс України у забезпеченні її безпеки та розвитку.
129. Роль комунікації у забезпеченні соціальної ефективності органів публічної влади.
130. Удосконалення методики рейтингової оцінки регіонів.
131. Оптимізація механізмів тендерних закупівель.
132. Інвестиційна політика регіонального розвитку.
133. Державно-приватне партнерство як механізм інвестиційної діяльності в публічному управлінні.
134. Професійний розвиток публічної служби.
135. Законодавство про державну службу: напрями удосконалення.
136. Адаптація державної служби до стандартів ЄС на сучасному етапі реформ.
137. Регулювання конкурсу в державній службі.

2.2. Кафедра економічної та фінансової політики

1. Аналіз формування трудового потенціалу державних службовців.
2. Економічний механізм регулювання ринку землі.
3. Механізм розвитку державних підприємств в регіоні: практика та шляхи покращення діяльності.
4. Ефективність використання державних коштів у сфері стандартизації.
5. Доходи місцевих бюджетів у сучасних умовах.
6. Роль держави в формуванні інфраструктури ринку землі.
7. Шляхи підвищення трудового потенціалу державних службовців.
8. Державне регулювання зайнятості населення.
9. Державне регулювання інфляційних процесів в Україні.
10. Бюджетна політика в умовах децентралізації.
11. Місцеві фінанси як основа місцевого самоврядування.
12. Доходи місцевих бюджетів як фінансова основа регіону.
13. Державне регулювання банківської сфери в умовах макроекономічної нестабільності.
14. Бюджетна децентралізація: стан та перспективи.
15. Податки як основа формування доходів бюджетів регіону.

16. Використання інформаційних технологій в процесі прийняття управлінських рішень.
17. Прогнозування соціально-економічного розвитку регіону.
18. Моделювання соціально-економічного розвитку регіону.
19. Оцінка стану соціально-економічного розвитку регіону.
20. Ефективність використання коштів місцевих бюджетів.
21. Вимірювання соціальної результативності бюджетної політики регіону.
22. Банківський нагляд як інструмент забезпечення стабільності банківської системи.
23. Засади побудови системи соціальних стандартів у здійсненні бюджетної політики регіону.
24. Фінансове забезпечення діяльності бюджетної установи.
25. Державне управління інвестиційними процесами.
26. Фінансове забезпечення діяльності місцевих органів державного управління.
27. Державне регулювання соціально-економічного розвитку регіонів.
28. Інвестиційна політика регіонального розвитку.
29. Розробка концепції регіонального соціально-економічного розвитку.
30. Роль місцевих органів влади у здійсненні економічної політики регіону.
31. Система комерційного кредитування.
32. Конкурентоспроможність вітчизняної продукції та шляхи її підвищення.
33. Ефективність використання земельних ресурсів.
34. Інноваційна політика та її складові.
35. Ефективність використання рекреаційних ресурсів.
36. Бюджетний контроль ефективності використання бюджетних коштів.
37. Моніторинг та оцінка виконання бюджетних програм.
38. Система стратегічного та середньострокового планування місцевих бюджетів.
39. Функціонування систем пенсійного забезпечення: світовий досвід та вітчизняна практика.
40. Шляхи вдосконалення системи казначейського обслуговування місцевих бюджетів.
41. Функціонування ринку цінних паперів в Україні.
42. Механізм впливу держави на діяльність комерційних банків.

Інші спеціалізації:

1. Державне управління розвитком малого та середнього бізнесу в регіоні.
2. Розробка концепції регіонального соціально-економічного розвитку.
3. Механізми державної підтримки регіонального розвитку.
4. Формування мотиваційного механізму в органах державної влади.
5. Програмно-цільовий метод в державному управлінні.
6. Стратегічне та середньострокове планування в державному управлінні.
7. Особливості формування місцевих та регіональних довго- та середньострокових програм економічного і соціального розвитку.

8. Бюджет як інструмент управління економічним розвитком регіону.
9. Державне управління інвестиційним процесом в умовах ринкових відносин в Україні.
10. Державне управління у галузі енергетики України.
11. Організаційні структури державного управління економічним розвитком регіону.
12. Аналіз сучасного стану системи пенсійного забезпечення в Україні та перспективи її реформування.
13. Підвищення ефективності системи соціального захисту та соціального забезпечення населення України.
14. Державне регулювання кадрової політики.
15. Державне регулювання зайнятості населення.

2.3. Кафедра гуманітарних та соціально-політичних наук

1. Теоретичні засади сучасної кадрової політики держави.
2. Механізми та технології реалізації кадрової політики.
3. Кадровий менеджмент в системі державної служби зарубіжних країн.
4. Формування регіональної кадрової політики в умовах децентралізації влади.
5. Центральна та регіональна еліта в Україні: динаміка відносин.
6. Проблема адаптації інституту державної служби України до стандартів Європейського Союзу.
7. Престиж державної служби у суспільстві: шляхи підвищення.
8. Державна служба в історії України.
9. Управлінська культура державного службовця.
10. Інститут державної влади в Україні: стан, перспективи удосконалення.
11. Удосконалення напрямів участі громадськості у процесах формування та реалізації державної політики
12. Забезпечення відкритості та прозорості органів публічної влади на місцях: аналіз законодавства і практики його застосування
13. Криза парламентаризму в Україні та шляхи виходу з неї.
14. Пріоритетні напрями вирішення соціальних конфліктів в органах публічної влади)
15. Сутність та особливості соціології конфлікту в контексті реалізації політики держави
16. Загальні тенденції політики держави в контексті вирішення соціальних конфліктів.
17. Взаємодія громадянського суспільства та органів державної влади в напрямку вирішення соціальних конфліктів в країні.
18. Сутність і природа конфліктів в управлінні у контексті вітчизняного сьогодення
19. Зasadничі принципи управління соціальними конфліктами у публічній діяльності її працівників.

20. Субсидіарний принцип формування культурної інфраструктури місцевих громад.
21. Культура як фактор сталого розвитку держави.
22. Використання потенціалу культурних індустрій для розвитку громади.
23. Розвиток культурного туризму в південному регіоні України.
24. Гарантування права на культурну самоідентифікацію в стратегії культурної політики держави.
25. Організація охорони нематеріальної культурної спадщини держави.
26. Реалізація принципу заохочення культурного розмаїття в культурній політиці держави.
27. Імплементация конвенцій ООН в сфері культури у діяльність публічних органів влади.
28. Імплементация конвенцій ООН в сфері гуманітарного розвитку в діяльність органів публічної влади.
29. Державно-приватне партнерство в сфері розвитку культури.
30. Європейський досвід транспарентного управління сферою культури.
31. Забезпечення міжкультурного діалогу в південному регіоні України.
32. Культура Південного регіону України в формуванні позитивного міжнародного іміджу держави.
33. Принципи реформування системи управління сферою культури.
34. Глобальні та локальні процеси в стратегіях розвитку громади.
35. Культурні аспекти інноваційного розвитку держави.
36. Екологічні аспекти сталого розвитку регіону.
37. Диверсифікація фінансування сфери культури в державі.
38. Реалізація «Стратегії культурної політики до 2025 року» в діяльності органів публічної влади.
39. Сприяння ЄС в становленні сучасного публічного менеджменту в сфері культури.
40. Міжнародне співробітництво в сфері культури.
41. Форсайт-технології в стратегічному плануванні розвитку громади.
42. Застосування соціокультурного проектування в формуванні стратегій сталого розвитку.
43. Державна політика зайнятості населення України в період реформування суспільства.
44. Функції органів державного управління у сфері зайнятості населення на сучасному етапі.
45. Формування трудових ресурсів в умовах ринкової економіки та їх особливості на сучасному етапі розвитку суспільних відносин
46. Роль організація підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів у системі управління трудовими ресурсами.
47. Розвиток трудового потенціалу суспільства: стратегічне завдання для України
48. Тіньова зайнятість населення України: причини, наслідки та шляхи подолання.
49. Вплив соціально-економічних процесів на рівень громадського здоров'я.

50. Впровадження політики ВООЗ «Здоров'я -2020» в Україні: оцінка умов та ефективності механізмів реалізації.
51. Громадське здоров'я як фактор соціально-економічного розвитку: регіональний вимір.
52. Державне управління системою охорони здоров'я: проблеми та шляхи удосконалення.
53. Місце політики в сфері охорони здоров'я у досягнення цілей соціальної політики держави.
54. Основні проблеми охорони здоров'я в Україні, витоки цих проблем: завдання для держави.
55. Особливості стану здоров'я населення, що належить до різних соціальних груп: завдання для держави.
56. Оцінка впливу системи охорони громадського здоров'я на демографічні процеси на місцевому рівні.
57. Оцінка ролі та результативності впливу громадськості на прийняття рішень на місцевому та локальному рівні щодо охорони громадського здоров'я.
58. Проблеми забезпечення демократизації процесу формування політики в сфері охорони громадського здоров'я: шляхи вирішення.
59. Проблеми забезпечення міжгалузевого підходу у забезпеченні здоров'я населення на місцевому рівні: шляхи вирішення.
60. Регіональні особливості детермінант здоров'я та факторів ризику що впливають на стан громадського здоров'я.
61. Роль і місце громадського здоров'я при формуванні людського капіталу.
62. Роль органів місцевої виконавчої влади та місцевого самоврядування в забезпеченні рівного доступу до медичної допомоги в умовах соціально-економічного розшарування населення: проблеми та шляхи їх вирішення.
63. Соціальні та економічні наслідки процесів, що відбуваються у системі охорони здоров'я України за останнє десятиріччя: причини та необхідні дії держави.
64. Спосіб життя, його вплив на здоров'я: механізми формування здорового способу життя, роль держави.
65. Стан здоров'я населення України (регіону): основні проблеми їх причини та шляхи вирішення, роль держави.
66. Формування єдиного гуманітарного простору в Україні як управлінська проблема.
67. Місце і роль традиційних духовних цінностей українського народу в сучасній гуманітарній політиці.
68. Міжетнічні відносини як об'єкт публічного адміністрування: порівняльний аналіз зарубіжного і українського досвіду.
69. Пріоритетні напрями публічного адміністрування в соціокультурній сфері.
70. Публічне адміністрування як управлінська діяльність щодо пом'якшення конфлікту цінностей в українському суспільстві.

71. Аналіз публічного адміністрування соціогуманітарним розвитком в Україні в контексті відповідності стандартам демократичної держави.
72. Особливості політики держави щодо релігії та церкви в Україні.
73. Формування інноваційної моделі культурної політики в умовах суспільних трансформацій в Україні.
74. Національна самосвідомість як чинник державотворення.
75. Досвід і перспективи співпраці України з міжнародними організаціями у соціогуманітарній сфері.
76. Соціогуманітарні аспекти національної безпеки України крізь призму європейської інтеграції.
77. Історична пам'ять українського народу в контексті загальнолюдських духовних цінностей.
78. Соціокультурна ідентичність в Україні як фактор консолідації суспільства.
79. Демократичні перетворення в Україні та соціогуманітарний розвиток українського суспільства.
80. Удосконалення механізму реалізації проектів і програм у соціогуманітарній сфері.
81. Роль публічної сфери в реалізації державної соціальної політики (на прикладі регіону, міста, громади).
82. Роль інституту соціального партнерства у вирішення соціальних проблем (на прикладі соціальної групи, регіону, міста, громади).
83. Порівняльний аналіз моделей соціальної політики в різних економічних системах і вибір моделі соціальної політики для України.
84. Механізми формування соціальної політики в ринковій системі (на рівні регіону, міста, громади).
85. Механізми реалізації соціальної політики в сфері доходів населення.
86. Механізми формування і реалізації державної політики в соціально-екологічній сфері.
87. Вітчизняна міграційна політика в контексті захисту соціальних (трудових) прав співвітчизників за кордоном.
88. Механізми реалізації державної політики в сфері фізичної культури і спорту.
89. Формування і реалізації державної політики в сфері забезпечення соціальних прав споживачів.
90. Механізми реалізації державної політики в сфері розвитку сучасної соціальної інфраструктури.
91. Пріоритети державної соціальної політики України в ринковій економіці (на рівні регіону, міста, громади).
92. Пріоритети державної соціальної політики в контексті європейської інтеграції України (на рівні регіону, міста, громади).
93. Сучасні соціальні реформи в Україні в контексті забезпечення європейських стандартів життєвого рівня населення (на прикладі регіону, міста, громади).

94. Механізми державної політики забезпечення соціальної підтримки соціально вразливих верств населення (на прикладі соціальної групи: інваліди, пенсіонери, хворі тощо).
95. Формування і реалізація механізмів державної політики в сфері підтримки працездатного населення.
96. Механізми забезпечення стабільного фінансування та державної підтримки розвитку гуманітарної сфери (на прикладі сфер освіти, науки, культури тощо).
97. Вдосконалення системи адресної соціальної допомоги найбільш вразливим верствам населення (на прикладі соціальної групи).
98. Роль публічної сфери у формуванні і реалізації активної молодіжної політики (підтримки сім'ї, материнства та дитинства тощо).
99. Удосконалення системи державних соціальних стандартів як основи нормативно-правового забезпечення соціальної політики.
100. Реформа системи національних державних соціальних стандартів і гарантій і їх роль в забезпеченні гідного рівня життя в Україні.
101. Оптимізація функцій (структури) міністерства соціальної політики України як суб'єкта реалізації соціально-політичних завдань країни.
102. Удосконалення системи планування і фінансування соціальної сфери (на прикладі регіону, міста, громади).
103. формування соціальних цінностей в суспільстві в контексті завдань європейської інтеграції.
104. Удосконалення механізмів відтворення людського потенціалу України на принципах соціальної справедливості.
105. Удосконалення функціонування системи суспільних інститутів в контексті реалізації функцій і завдань соціальної сфери.
106. Удосконалення системи соціального захисту населення (на прикладі соціальної групи, регіону, міста, громади).
107. Удосконалення системи пенсійного забезпечення населення в контексті реалізації реформи пенсійної системи України (на прикладі соціальної групи, регіону, міста, громади).
108. Механізми побудови системи соціального захисту в умовах соціально орієнтованої ринкової економіки (на прикладі соціальної групи, регіону, міста, громади).
109. Аналіз виконання державних (місцевих) програм соціального захисту.
110. Удосконалення механізмів надання населенню (соціальної групи, регіону, міста, громади) якісних соціальних послуг.
111. Удосконалення функціонування системи установ і закладів соціального обслуговування (на прикладі регіону, міста, громади).
112. Реформування системи медичного забезпечення в контексті впровадження європейських стандартів життя населення (на рівні регіону, міста, громади, на прикладі соціальної групи).
113. Удосконалення механізмів публічної політики в сфері розвитку дитячих мистецьких шкіл (інших сфер дитячого дозвілля).

114. Удосконалення системи контролю в соціальній сфері (на прикладі діяльності окремих галузей, сфер і установ).
115. Можливості та перешкоди реформування системи охорони здоров'я (на прикладі регіону, міста).
116. Управлінське лідерство на публічній службі: шляхи формування.
117. Формування керівника-лідера на регіональному рівні.
118. Управлінська команда, її ознаки та етапи створення на публічній службі.
119. Стили керівництва на публічній службі.
120. Авторитет і імідж керівника на публічній службі.
121. Державна екологічна політика в Україні: її зміст та цілі: основні напрямки.
122. Правове регулювання державної та регіональної екологічної політики в Україні.
123. Державна сімейна та молодіжна політика в Україні: її зміст та цілі (основні напрямки).
124. Екологічна безпека в системі Національної безпеки України.
125. Стратегічна екологічна оцінка, поняття, сутність, механізми державного регулювання.
126. Молодіжний громадський рух та його взаємодія з місцевими органами влади.
127. Механізми державного регулювання станом сімейно-шлюбних відносин в Україні.
128. Особливості етнонаціонального розвитку та етнополітики Української держави.
129. Аналіз сучасних тенденцій етносоціального розвитку та управління ним.
130. Сутність і засади етнополітики держави: світовий досвід.
131. Суб'єкти та об'єкти етнополітики держави: вітчизняний досвід ХХ століття.
132. Критичний аналіз європейських орієнтирів етнополітики Української держави.
133. Сучасна церковно-релігійна ситуація в Українській державі: науковий аналіз.
134. Сутність та концептуальні засади державної політики щодо релігії та церкви.
135. Релігія і церква як предмети наукового дослідження: міжнародний досвід.
136. Конфесійні колізії в період незалежної України.
137. Свобода совісті: історія і практичне втілення в Україні.
138. Молодь в українському суспільстві: становище і ключові проблеми.
139. Державна молодіжна політика України на етапі оновлення й гармонізації.
140. Актуальні проблеми державної молодіжної політики в Україні.
141. Державна молодіжна політика в Україні: світовий і національний досвід формування та реалізації.
142. Молодіжна політика в Україні: сучасний стан та шляхи розвитку.

143. Особливості реалізації молодіжної політики в Україні та за кордоном: державно-управлінський аспект
144. Вплив соціально-економічних процесів на рівень громадського здоров'я.
145. Впровадження політики ВООЗ «Здоров'я -2020» в Україні (оцінка умов та ефективності механізмів реалізації).
146. Громадське здоров'я як фактор соціально-економічного розвитку: регіональний вимір.
147. Державне управління системою охорони здоров'я: проблеми та шляхи удосконалення.
148. Детермінанти здоров'я та фактори ризику: механізми усунення (зменшення) негативного впливу на стан громадського здоров'я (регіональний вимір, роль держави).
149. Місце політики в сфері охорони здоров'я у досягненні цілей соціальної політики держави.
150. Особливості стану здоров'я населення, що належить до різних соціальних груп (завдання для держави).
151. Оцінка ролі та впливу груп інтересів на формуванні політики в галузі охорони громадського здоров'я на місцевому рівні.
152. Оцінка ролі та результативності впливу громадськості на прийняття рішень на місцевому та локальному рівні щодо охорони громадського здоров'я.
153. Оцінка соціально-економічних наслідків змін в системі охорони громадського здоров'я за останнє десятиріччя персоналом та пацієнтами (роль держави).
154. Проблеми забезпечення демократизації процесу формування політики в сфері охорони громадського здоров'я: шляхи вирішення.
155. Проблеми забезпечення міжгалузевого підходу у забезпеченні здоров'я населення на місцевому рівні: шляхи вирішення.
156. Проблеми управління медико-демографічними процесами на місцевому рівні: шляхи вирішення.
157. Проблеми формування політики в сфері охорони громадського здоров'я на місцевому рівні (причини та шляхи вирішення).
158. Регіональні особливості детермінант здоров'я та факторів ризику, що впливають на стан громадського здоров'я.
159. Розподіл компетенції між органами місцевої виконавчої влади та місцевого самоврядування в питаннях забезпечення охорони громадського здоров'я (теорія і практика).
160. Роль центральних і місцевих органів виконавчої влади спеціальної компетенції в забезпеченні функціонування системи охорони здоров'я (теорія і практика).
161. Роль визначення пріоритетів в галузі охорони здоров'я для формування державної політики (теорія і практика).
162. Роль держави в забезпеченні рівного доступу до медичної допомоги в умовах соціально-економічного розширення населення.
163. Роль і місце громадського здоров'я при формуванні людського капіталу.

164. Роль органів влади загальної компетенції в реалізації державної політики у сфері охорони громадського здоров'я: проблеми та шляхи їх вирішення.
165. Роль органів місцевого самоврядування в реалізації державної політики у сфері охорони громадського здоров'я: проблеми та шляхи їх вирішення.
166. Соціальні та економічні наслідки процесів що відбуваються у системі охорони здоров'я України за останнє десятиріччя: причини та необхідні дії держави.
167. Соціально-економічне розшарування суспільства як проблема забезпечення доступності медичної допомоги.
168. Спосіб життя, його вплив на здоров'я: механізми формування здорового способу життя (роль держави).
169. Стан здоров'я населення України (регіону): основні проблеми їх причини та шляхи вирішення (роль держави).
170. Стан організаційного та інформаційного забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері охорони громадського здоров'я в Україні.
171. Державне регулювання етичних відносин в системі охорони здоров'я.
172. Використання контент аналізу в державному управлінні.
173. Характеристика високопосадовців – державних службовців системи охорони здоров'я.
174. Управління стратегічним потенціалом системи охорони здоров'я.
175. Функціонування територіальної системи охорони здоров'я: проблеми та шляхи удосконалення (державно-управлінський аспект).
176. Автономізація лікувальних закладів (державно-управлінський аспект).

2.4. Кафедра державознавства і права

1. Удосконалення правової роботи фіскальної служби.
2. Правове регулювання системи оподаткування.
3. Правове регулювання бюджетного процесу (регіону, міста).
4. Аспекти правового положення господарських об'єднань (асоціацій, корпорацій, консорціумів тощо).
5. Правове положення міста (малі і середні міста).
6. Правове регулювання планування у сфері державного управління (місто, регіон).
7. Правове регулювання іноземних інвестицій в Україні.
8. Правовий статус фондової біржі.
9. Напрямки державно-правового регулювання банківської системи.
10. Правові аспекти місцевого самоврядування в Україні.
11. Державно-правове регулювання діяльності морських портів.
12. Проблеми законності у сфері державного управління.
13. Становлення конституційного процесу в Україні.
14. Правове регулювання ціноутворення.

15. Адміністративна реформа: державно-правовий аспект.
16. Державно-правове регулювання засобів масової інформації.
17. Економіка і право: проблема зв'язку і взаємодії.
18. Правова свідомість державних службовців.
19. Правове регулювання зв'язків з громадськістю в органах державного управління.
20. Правове регулювання відносин власності.
21. Правовий режим майна держави.
22. Нормативне регулювання банківської діяльності.
23. Проблеми взаємозв'язку держави, політики, економіки.
24. Правове регулювання інвестицій на Україні.
25. Правовий режим нерухомого майна.
26. Правове регулювання операцій з нерухомим майном.
27. Проблеми юридичної відповідальності.
28. Правове положення державних і муніципальних підприємств.
29. Правове регулювання ринкових відносин.
30. Правове регулювання земельних відносин.
31. Правове регулювання планування господарської діяльності.
32. Правове регулювання антимонопольного законодавства.
33. Правові аспекти державної служби.
34. Напрямки розвитку законодавства про державну службу.
35. Правове регулювання діяльності Пенсійного фонду.
36. Адміністративна відповідальність в державному управлінні.
37. Правове регулювання розподілу компетенцій державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування.
38. Правове регулювання сільського господарства.
39. Правове регулювання аграрних відносин.
40. Правові форми державного регулювання економіки.
41. Правове регулювання корпоративних прав держави.
42. Правове регулювання оподаткування господарської діяльності.
43. Розвиток правової системи України.
44. Правове регулювання соціальних відносин.
45. Адміністративні проблеми місцевого самоврядування.
46. Юридична відповідальність за порушення податкового законодавства.
47. Правове регулювання малого і середнього бізнесу.
48. Правове регулювання обліку та аудиту.
49. Апарат місцевих адміністрацій: компетенція і шляхи вдосконалення.
50. Проблеми законодавчого регулювання діяльності правоохоронних органів.
51. Правове регулювання в сфері містобудування.
52. Правові аспекти управління комунальною власністю.
53. Правові засоби захисту права власності.
54. Правове регулювання діяльності акціонерних товариств.
55. Правове регулювання оподаткування юридичних осіб.
56. Правове регулювання зобов'язальних відносин.

57. Правове регулювання діяльності АПК.
58. Правове регулювання будівельної діяльності.
59. Правовий статус державних адміністрацій.
60. Правовий статус органів місцевого самоврядування.
61. Напрямки діяльності державних адміністрацій в економічній сфері.
62. Правове регулювання майнових відносин.
63. Співвідношення економіки, політики і права.
64. Правовий захист прав споживачів.
65. Правове регулювання рекламної діяльності.
66. Організаційно-правове забезпечення управління соціально-економічним розвитком регіону.
67. Правове регулювання міжнаціональних відносин.
68. Правове регулювання фінансової діяльності.
69. Контроль державних органів у сфері державного управління.
70. Економічні правопорушення.
71. Правове регулювання ринку цінних паперів.
72. Дисциплінарна відповідальність державних службовців.
73. Компетенція органів державного управління в регулюванні економічних відносин.
74. Правове регулювання екологічного захисту.
75. Самоорганізація громадян за місцем проживання в системі місцевого самоврядування.
76. Робота державних адміністрацій з нормативними актами вищих органів державної влади.
77. Нормативно правові акти органів місцевого самоврядування і державного управління.
78. Організаційно - правове регулювання митного простору.
79. Приватна власність в Україні.
80. Правове регулювання приватизації майна в агропромисловому комплексі.
81. Контроль державних органів у сфері державного управління.
82. Правове регулювання виборчого процесу.
83. Державне управління системою оподаткування.
84. Правове регулювання ПДВ.
85. Правове регулювання акцизних зборів.
86. Міжнародні системи оподаткування та їх правовий режим.
87. Правове регулювання біржових контрактів.
88. Правовий статус товарної біжи.
89. Правове положення комерційних банків.
90. Державне управління системою ціноутворення.
91. Злочини в господарській діяльності.
92. Відповідальність в господарській сфері.
93. Адміністративно-правова відповідальність в сфері підприємницької діяльності.
94. Правовий статус державної власності.

95. Правове регулювання договору оренди.
96. Правове регулювання договорів перевезення.
97. Правове регулювання інтелектуальної власності.
98. Функції місцевого самоврядування.
99. Державні органи та їх функції у сфері захисту населення.
100. Правове регулювання соціальних пенсій.
101. Правове регулювання пенсійного законодавства.
102. Гарантії та пільги в системі соціального захисту.
103. Форми і засоби захисту прав громадян у сфері соціального забезпечення.
104. Посібники та інші види соціальних послуг.
105. Особисті немайнові права фізичних осіб.
106. Правове регулювання авторських і сумісних прав.
107. Правовий захист інтелектуальної власності.
108. Міжнародно-правове регулювання інтелектуальної власності.
109. Право промислової власності.
110. Зобов'язання по передачі майна.
111. Зобов'язання по виконанню робіт.
112. Правовий захист молоді.
113. Правове регулювання охорони праці.
114. Охорона прав жінок та молоді.
115. Правопорушення та юридична відповідальність.
116. Проблеми розвитку правової держави в Україні.
117. Розвиток правової системи в Україні.
118. Правове регулювання державних витрат в Україні.
119. Правове регулювання грошового обігу.
120. Політичні партії і партійні системи.
121. Правове регулювання фондового ринку.
122. Конституційно-правові засади прямої і представницької демократії.
123. Виборчі системи та їх особливості.
124. Проблеми соціалізації державного управління.
125. Проблеми державної системи України.
126. Механізм державного управління енергетичним комплексом: правовий аспект.
127. Митно-правове регулювання зовнішньоекономічної діяльності.
128. Правове регулювання трудових відносин.
129. Правове регулювання господарської діяльності підприємств державної форми власності.
130. Центральні органи виконавчої влади: проблеми розмежування функцій.
131. Державні органи та їх функції в сфері захисту населення.
132. Митно-правове регулювання переміщення вантажів через кордон.
133. Державне регулювання зайнятості населення.
134. Нетарифні методи регулювання зовнішньоекономічної діяльності.
135. Нормативно-правове регулювання сфери державного управління.
136. Правове регулювання земельної реформи.
137. Право порушення і злочини в сфері економічної діяльності.

138. Правовий статус центральних органів державного управління.
139. Організаційно-правовий механізм виконавчої влади.
140. Правове регулювання ринку земель в Україні.
141. Сучасний стан та перспективи розвитку земельного законодавства.
142. Державне регулювання у сфері економічної безпеки та природокористування.
143. Діяльність митних органів з попередження і боротьби з контрабандою.
144. Функції місцевого самоврядування.
145. Форми і засоби захисту прав громадян у сфері соціального забезпечення.
146. Правові основи зайнятості інвалідів.
147. Вдосконалення професійної діяльності державних службовців.
148. Адміністративно-правове забезпечення формування корпусу державних службовців.
149. Державний контроль за використанням та охороною земель.
150. Апарат місцевих адміністрацій: компетенція та шляхи вдосконалення.
151. Державно-правове регулювання конкуренції.
152. Механізм державного управління розвитком теплоенергетики регіону.
153. Розвиток публічного права в Україні.
154. Організаційно-правові форми адміністративної діяльності в Україні.
155. Правове регулювання енергетичного комплексу України.
156. Державно-правові методи регулювання економії енергопостачання.
157. Юридична відповідальність в механізмі правового забезпечення фінансової безпеки.
158. Правові засади державної підтримки бізнесу.
159. Правове регулювання фінансових санкцій за порушення законодавства України.
160. Забезпечення правового господарського порядку.
161. Правове регулювання ринкових відносин.
162. Органи внутрішніх справ в системі виконавчої влади.
163. Військова політика країни в умовах демократичного розвитку.
164. Правові засоби попередження корупційних правопорушень публічних службовців в Україні.
165. Державне регулювання та перспективи розвитку договору оренди в Україні.
166. Державна кадрова політика у сфері судової влади України.
167. Правовий статус органів юстиції.
168. Організаційно-правові засади адміністративного судочинства в Україні.
169. Реформування системи органів державної влади в Україні: організаційно-правовий аспект.
170. Удосконалення державного регулювання ринку цінних паперів в Україні.
171. Особливості державної реєстрації нормативно-правових актів органів виконавчої влади.
172. Організаційно-правові засади державної реєстрації юридичних осіб в Україні.

173. Удосконалення виборчої системи України в контексті демократичних перетворень.
174. Стан адаптації митного законодавства України до правової системи ЄС.
175. Правові засади екологічної безпеки України.
176. Державне регулювання діяльності господарських судів в Україні.
177. Контрольно-наглядова діяльність у сфері державного управління.
178. Адміністративно-правове забезпечення права власності на нерухоме майно в Україні.
179. Особливості правового регулювання трудових відносин у сфері охорони здоров'я.
180. Правові механізми прийняття нормативно-правових актів в Україні.
181. Правове регулювання аудиторської діяльності на державній службі.
182. Правові проблеми організації та функціонування місцевих загальних судів.
183. Нормативно-правові акти публічної влади в Україні.
184. Державна виконавча служба в системі органів виконавчої влади.
185. Державне регулювання правового забезпечення майнової основи господарювання.
186. Державно-правовий механізм регулювання державних закупівель в Україні.
187. Роль держави у формуванні інфраструктури землі.
188. Забезпечення законності в діяльності органів місцевого самоврядування.
189. Система надання дозвільних послуг в Україні.
190. Правове регулювання аудиторської діяльності.
191. Організаційно-правові засади правової експертизи нормативно-правових актів органів державної влади.
192. Механізми вирішення господарських спорів.
193. Роль податків у фінансовій системі держави.
194. Правове забезпечення господарської діяльності технопарків.
195. Правовий статус прокуратури в Україні.
196. Протидія корупційній діяльності в Україні: проблеми та пріоритетні напрямки.
197. Удосконалення правового регулювання пенсійного законодавства України.
198. Управління людськими ресурсами в органах виконавчої влади.
199. Компетентнісний підхід в публічному управлінні.
200. Удосконалення здійснення адміністративного аудиту.
201. Удосконалення діяльності центрів надання адміністративних послуг в умовах децентралізації.
202. Напрямки удосконалення роботи органів юстиції.
203. Удосконалення державного управління в сфері примусового виконання рішень.
204. Державно-правове регулювання надання безоплатної правової допомоги.
205. Правові аспекти боротьби з тероризмом.
206. Організаційно-правові засади нормотворчої діяльності обласної ради.

207. Юридична відповідальність публічних службовців.
208. Удосконалення правового регулювання діяльності Національної поліції.
209. Правове регулювання публічно-приватного партнерства.
210. Удосконалення правового забезпечення діяльності антикорупційних органів.

2.5. Кафедра глобалістики, євроінтеграції та управління національною безпекою

1. Адміністративно - правове забезпечення державного управління національною безпекою у контексті розподілу компетенції у системі цент-регіон.
2. Вдосконалення стратегії і тактики військово-політичного керівництва України в умовах російської агресії.
3. Взаємовідносини між ЄС та НАТО на сучасному етапі розвитку: наслідки для України.
4. Взаємодія органів публічної влади та волонтерських організацій в контексті забезпечення національної безпеки України.
5. Взаємодія органів публічної влади та громадянського суспільства в контексті реалізації курсу на європейську інтеграцію: проблеми та перспективи.
6. Виклики та загрози безпеці Чорноморського регіону та шляхи їх нейтралізації.
7. Використання положень Плану дій по сталій енергетиці (SEAP) при розробці цільових програм енергозбереження та енергоефективності.
8. Висвітлення сучасних інтеграційних процесів України у світовий та Європейський простір в роботі кафедри вищого навчального закладу (на прикладі кафедри...).
9. Вплив європейського вибору України на її взаємовідносини з країнами СНД.
10. Гарантії прав і свобод людини і громадянина в Україні на шляху до Європейського Союзу.
11. Геополітичні загрози національній безпеці України.
12. Глобальна стратегія зовнішньої політики і політики безпеки Європейського Союзу 2016 року: наслідки для України.
13. Глобальне врядування та шляхи його удосконалення.
14. Громадянське суспільство у контексті забезпечення національної безпеки України.
15. Державна економічна політика України в забезпеченні паритету економічних інтересів регіону й національних інтересів.
16. Державна підтримка експорту як інструмент захисту національних інтересів: уроки для України в контексті функціонування ЄС та СОТ.

17. Державна політика в сфері регулювання ринку праці та міграції трудових ресурсів у контексті євроінтеграційних процесів.
18. Державна політика забезпечення геополітичної безпеки України.
19. Державна політика забезпечення етнополітичної безпеки України.
20. Державна політика забезпечення сучасним озброєнням Збройних сил України.
21. Державна політика запобігання загрозам інформаційної війни в Україні.
22. Державна політика запобігання та протидії корупції у країнах ЄС: досвід для України.
23. Державна політика захисту громадян України на тимчасово-окупованих територіях України.
24. Державна політика інформування населення на тимчасово окупованих територіях України.
25. Державна політика протидії інформаційній експансії Росії щодо України.
26. Державна політика у сфері запобігання та протидії корупції на регіональному рівні.
27. Державна політика у сфері розвитку засобів масової інформації як чинник забезпечення інформаційної безпеки України.
28. Державна політика щодо впровадження електронного врядування: досвід ЄС для України.
29. Державна політика щодо залучення прямих іноземних інвестицій в контексті імплементації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС: проблеми та перспективи.
30. Державна політика щодо запобігання та протидії дискримінації: європейський досвід та українські реалії.
31. Державна політика щодо інформування громадськості України з питань європейської та євроатлантичної інтеграції.
32. Державне забезпечення реалізації Концепції розвитку сектору безпеки і оборони в умовах агресивної політики РФ проти України.
33. Державне управління демографічною ситуацією в регіоні та шляхи її покращення.
34. Державне управління життєдіяльністю України в умовах сучасних безпекових викликів і загроз.
35. Державне управління інформаційною безпекою України на регіональному рівні.
36. Державне управління миротворчою діяльністю в контексті військово-політичного співробітництва в Європі.
37. Державне управління міграційними процесами в Україні.
38. Державне управління реформою освіти в контексті співробітництва між Україною та ЄС у сфері освіти.
39. Державне управління реформою системи охорони здоров'я: європейський досвід та українські реалії.
40. Державне управління реформуванням сектору безпеки і оборони (на прикладі Національної Гвардії Міністерства оборони....).
41. Державне управління та захист національних інформаційних ресурсів.

42. Державне управління у сфері енергозбереження: європейський досвід та українські реалії.
43. Децентралізація публічної влади: досвід європейських країн та перспективи України.
44. Досвід країн Східної Європи по використанню ресурсів європейських фондів та програм при реалізації стратегії місцевого розвитку.
45. Досвід країн Східної Європи по залученню зовнішнього фінансування при реалізації стратегії місцевого розвитку.
46. Екологічна безпека Одеського регіону в контексті досвіду і стандартів екологічної політики ЄС.
47. Економічна безпека України в системі міжнародних економічних організацій: сучасний стан та перспективи.
48. Економічна безпека України в умовах російської гібридної агресії.
49. Економічне співробітництво між Україною та ЄС у галузі ... (на прикладі ...).
50. Енергетична стратегія України в контексті євроінтеграційних процесів: проблеми та перспективи реалізації.
51. Етнонаціональна політика України в контексті євроінтеграційних процесів.
52. Ефективне державне управління як головний чинник забезпечення політичної безпеки.
53. Європейська інтеграція України у контексті зовнішньо - політичних викликів: сучасні реалії та перспективи.
54. Європейська політика згуртування 2014–2020: орієнтири для України.
55. Європейський досвід організації діяльності поліції: уроки для України.
56. Європейські практики щодо запобігання конфлікту інтересів на службі в органах публічної влади: уроки для України.
57. Забезпечення діяльності органів державної влади в умовах військового стану.
58. Забезпечення діяльності органів державної влади в умовах надзвичайного стану.
59. Забезпечення національної безпеки України в умовах кризи існуючої системи міжнародної безпеки.
60. Забезпечення національної безпеки України на регіональному рівні (на прикладі ...).
61. Забезпечення органами державної влади мобілізації громадян до Збройних сил України (на прикладі ...).
62. Запровадження безвізового режиму між Україною та ЄС: наслідки для України.
63. Засоби масової інформації в євроінтеграційних процесах сучасної України.
64. Застосування інструментів європейської програми місцевого розвитку M4EG при розробці стратегії місцевого розвитку.
65. Захист національних інтересів у сфері гуманітарної політики.

66. Здоровий спосіб життя та якісна медицина, проблеми співвідношення у контексті досвіду провідних країн світу.
67. Зовнішня політика України в умовах кризи міжнародного безпекового середовища.
68. Ідеологічні засади державної політики України протидії російській агресії.
69. Імплементация положень Угоди про Асоціацію Україна - ЄС при розробці програми транскордонного співробітництва прикордонних регіонів.
70. Імплементация Угоди про асоціацію між Україною та ЄС у торговельній сфері: проблеми та перспективи.
71. Інтеграція в Європейський воєнний безпековий простір як найбільш прийнятний варіант забезпечення національної безпеки України.
72. Інтеграція України в Європейський освітянський простір: здобутки, проблеми, перспективи.
73. Інтеграція України до безпекового простору ЄС.
74. Інформаційна безпека України та державне управління захисту національних інформаційних ресурсів.
75. Інформаційні виклики гібридної війни: контент, канали, механізми протидії.
76. Китай у зовнішньополітичній стратегії ЄС: уроки та наслідки для України.
77. Механізми державного управління використанням режиму політичної асоціації задля активізації відносин між Україною та ЄС в сфері безпеки.
78. Механізми державного управління відверненням загроз, які формує глобалізація, шляхи їх нейтралізації.
79. Механізми державного управління забезпеченням енергетичної безпеки України (на прикладі ...).
80. Механізми державного управління реалізацією Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.
81. Механізми державного управління реформуванням Збройних Сил України в умовах російської агресії.
82. Механізми забезпечення національної безпеки (на прикладі області, району, або органу управління).
83. Механізми імплементации європейських принципів прозорості державного управління в контексті забезпечення національної безпеки України.
84. Міжнародна співпраця у форматі ОЧЕС: перспективи трансформації ОЧЕС у регіональну організацію безпеки та співробітництва.
85. Міжнародний досвід боротьби із сепаратизмом: висновки для України.
86. Міжнародний досвід боротьби із тероризмом: висновки для України.
87. Міжнародні системи колективної безпеки: аналіз ефективності та результативності.

88. Міжнародно-правові засади та наслідки діяльності Міжнародного валютного фонду в країнах Центрально-Східної Європи: уроки на наслідки для України.
89. Моделювання сценаріїв євроінтеграційних процесів в Україні на найближчу та стратегічну перспективу.
90. Можливості та перспективи формування місцевої політики зайнятості молоді відповідно до участі України у заходах програми EU4Youth.
91. Напрями підвищення рівня соціальної безпеки українського суспільства в контексті перспективи вступу України до ЄС.
92. Національна безпека України в контексті кризи європейської системи безпеки та шляхи її подолання.
93. Національна безпека України: демографічний аспект.
94. Національна консолідація України для протидії російській агресії.
95. Національні інтереси України в контексті європейських інтеграційних процесів.
96. Обґрунтування концептуальних та організаційно-правових засад розробки паспортів загроз національній безпеці України.
97. Основні напрями та засоби екологічної безпеки України.
98. Особливості відносин США з політичними інститутами Європейського Союзу: наслідки для України.
99. Особливості реалізації цілей та завдань національної безпеки у Південному регіоні України.
100. Особливості трансформації вітчизняної політичної культури в умовах становлення демократичного політичного режиму та євроінтеграційних процесів.
101. Особливості формування громадянського суспільства в Україні як фактор забезпечення політичної безпеки держави.
102. Оцінка результатів та проблем формування поглибленої зони вільної торгівлі між Україною та ЄС.
103. Оцінювання ефективності державного механізму реагування на загрози національним інтересам України в умовах євроінтеграції.
104. Партійна система України та її вплив на забезпечення політичної безпеки держави.
105. Перспективи науково-технічне співробітництво між Україною та ЄС.
106. Підвищення ефективності впровадження міжнародних проектів технічної допомоги з розвитку сільських територій в контексті процесів європейської інтеграції.
107. Політика європейської інтеграції країн Центрально-Східної Європи: досвід для України.
108. Пріоритетні напрями підвищення ефективності державно-управлінських рішень щодо припинення збройного конфлікту на Сході України.
109. Проблеми ефективності ООН на сучасному етапі розвитку світового співтовариства: наслідки для України.

110. Проблеми та перспективи розвитку співробітництва України з країнами пострадянського простору в контексті євроінтеграційних процесів.
111. Реалізації державної політики євроатлантичної інтеграції України (на прикладі ...).
112. Реалізація державної політики забезпечення екологічної безпеки України (на прикладі ... регіону).
113. Реалізація державної політики забезпечення економічної безпеки України (на прикладі ...).
114. Реалізація державної політики забезпечення інформаційної безпеки України (на прикладі ... регіону).
115. Реалізація державної політики забезпечення соціальної безпеки України (на прикладі ... регіону).
116. Реалізація державної політики у сфері забезпечення обороноздатності України (на прикладі ...).
117. Реалізація державної політики України у сфері соціального захисту населення (на прикладі роботи управління соціального захисту ...).
118. Реалізація органам державної влади і місцевого самоврядування політики забезпечення національної безпеки (на прикладі ...).
119. Регіональна стабільність на кордонах України та ЄС: сучасні виклики та інструменти забезпечення.
120. Регіональна та соціальна політики в країнах-членах ЄС: орієнтир для України.
121. Реформа ЗС України та основні аспекти розвитку законодавства України у сфері оборони.
122. Реформування державного управління в країнах-членах ЄС: досвід для України.
123. Реформування Збройних Сил в контексті європейської інтеграції України.
124. Реформування сектору безпеки і оборони та оборонно-промислового комплексу України за стандартами НАТО: проблеми та перспективи.
125. Реформування системи забезпечення зовнішніх зносин та дипломатичної служби в контексті загальної реформи державного управління.
126. Розвиток регіональної політики України в контексті Угоди про асоціацію з ЄС.
127. Розвиток торгівельного співробітництва між Україною та ЄС (на прикладі ... області).
128. Розробка методик реагування на виклики, небезпеки та загрози національній безпеці держави.
129. Роль волонтерських організацій в забезпечення національної безпеки України.
130. Роль Чорноморсько-каспійського регіону для європейської енергетичної безпеки: наслідки для України.
131. Секторальне співробітництво між Україною та ЄС (на прикладі ...(області) (галузі)).
132. Соціальна безпека України в умовах Угоди про асоціацію з ЄС.

133. Соціальна ринкова економіка: орієнтири для євроінтеграційних трансформацій України.
134. Соціально-демографічні проблеми розвитку українського суспільства і національна безпека України.
135. Соціально-політична стабільність України в контексті державного управління системою забезпечення національної безпеки.
136. Співвідношення прагнень політичних еліт та національних інтересів України в контексті забезпечення національної безпеки.
137. Співдружність демократичного вибору та євроінтеграційні перспективи України в контексті оцінки її внутрішньої та зовнішньої політики.
138. Співробітництво України з ОБСЄ щодо забезпечення безпеки та реалізації реформ.
139. Спільна зовнішня політика та політика безпеки ЄС і національні інтереси України: аналіз та оцінка співвідношення.
140. Стратегія Європейського Союзу щодо розширеного Чорноморського регіону: можливості для України.
141. Стратегія ЄС для Дунайського регіону: наслідки та можливості для України.
142. Стратегія національної безпеки України як невід'ємна складова Угоди про асоціацію між Україною та ЄС та Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020».
143. Сучасний стан і перспективи впровадження європейських стандартів взаємодії громадянського суспільства та державою в Україні.
144. Сучасні проблеми народонаселення і міжнародної міграції та державна політика України у цій сфері: проблеми та перспективи.
145. Теоретичні та практичні аспекти оцінювання ефективності державного механізму реагування на виклики та загрози національній безпеці України.
146. Транскордонна співпраця у контексті Європейської політики сусідства: можливості для України.
147. Транскордонне співробітництво як інструмент вирівнювання соціально-економічного розвитку регіонів рамках ЄС: уроки для України.
148. Удосконалення державного управління військово-промисловим комплексом України (на прикладі ...).
149. Удосконалення державного управління забезпечення обороноздатності України.
150. Удосконалення державного управління у сфері переселенців та біженців в Україні (на прикладі ...).
151. Удосконалення державної політики соціального захисту учасників АТО з урахуванням міжнародного досвіду.
152. Удосконалення державної політики щодо розвитку малого та середнього підприємництва в контексті імплементації Угоди про асоціацію.
153. Удосконалення діяльності органів місцевого самоврядування у сфері забезпечення національної безпеки (на прикладі ...).

154. Удосконалення механізмів участі громадськості у процесах формування та реалізації державної політики у сфері європейської та євроатлантичної інтеграції.
155. Удосконалення механізмів функціонування державно-приватного партнерства в контексті євроінтеграційних процесів.
156. Удосконалення напрямів взаємодії органів публічної влади щодо задоволення потреб внутрішньо переміщених осіб з урахуванням міжнародного досвіду.
157. Удосконалення організаційно-правових механізмів забезпечення національної безпеки України.
158. Удосконалення системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців у сфері європейської та євроатлантичної інтеграції.
159. Удосконалення системи управління торговельно-економічним представництвом України за кордоном в контексті створення Зони вільної торгівлі між Україною та ЄС.
160. Україна в зовнішній політиці ЄС на сучасному етапі: проблеми та перспективи.
161. Україна в контексті світових глобалізаційних процесів: проблеми і перспективи.
162. Україна в контексті сучасних євроінтеграційних процесів та співвідношень геополітичних пріоритетів європейських країн.
163. Україна в контексті формування європейської оборонної та безпекової політики.
164. Україна і проблема альтернативного лідерства на пострадянському просторі. ГУАМ та його перспективи.
165. Україна та регіональне лідерство у Чорноморсько-Каспійському регіоні: проблеми, тенденції та перспективи.
166. Україна у конкурентному міжнародному середовищі: співвідношення права і сили у міжнародних відносинах.
167. Україна у світі: аналіз проблем дипломатичних відносин України з іншими державами.
168. Україна у співпраці з міжнародними організаціями й структурами безпеки: оцінка переваг і ризиків у контексті національних інтересів.
169. Управління глобальним розвитком в умовах цивілізаційної кризи, проблеми формування національних інтересів України в умовах глобалізованого світу.
170. Участь України в діяльності міжнародних структур колективної безпеки.
171. Фінансова підтримка ЄС для країн «Східного партнерства»: можливості для України.
172. Формування військової доктрини України в умовах російської агресії.
173. Формування військової стратегії України щодо протидії російській агресії.
174. Формування державної політика протидії сепаратизму в Україні.

175. Формування державної політики національної єдності та консолідації України.
176. Формування іміджу України у європейському мас-медійному просторі: державно-управлінський аспект.
177. Формування правової культури державних службовців: європейський досвід для України.
178. Формування стратегії національної безпеки України в умовах російської агресії.
179. Формування та реалізації державної антикорупційної політики в Україні в контексті євроінтеграційних процесів.
180. Формування та розвиток моделі суспільного мовлення: досвід провідних країн ЄС та України.
181. Формування та розвиток системи інформаційно-психологічної протидії в Україні.
182. Шляхи вдосконалення державного управління у сфері забезпечення соціальної безпеки людини і суспільства.

2.6. Кафедра електронного урядування та інформаційних систем

1. Механізми реалізації публічної інформаційної політики на регіональному та місцевому рівнях.
2. Управління інформаційними процесами на місцевому рівні.
3. Реалізація ІТ-архітектури системи електронного урядування.
4. Розвиток інфраструктури електронних комунікацій в публічному управлінні на регіональному та місцевому рівнях.
5. Механізми реалізації надання електронних послуг.
6. Технології інформаційного менеджменту в електронному урядуванні.
7. Механізми електронної взаємодії органів публічного управління.
8. Реінжиніринг управлінських процесів в органах публічного управління.
9. Інструменти інтегрованості органів публічного управління в умовах формування реєстрів відкритих державних даних.
10. Захист державних інформаційних ресурсів та інформаційна безпека.
11. Механізми оприлюднення публічної інформації у форматі відкритих даних.
12. Використання публічної інформації у форматі відкритих даних на регіональному та місцевому рівнях.
13. Механізми електронної демократії на регіональному та місцевому рівнях.
14. Організація надання адміністративних послуг.
15. Стратегічне управління, формування і розвиток державних електронних інформаційних ресурсів на регіональному та місцевому рівні.

16. Технології дистанційного навчання у підготовки, перепідготовки та підвищенні кваліфікації державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування.
17. Моніторинг та оцінювання стану розвитку електронного урядування на регіональному та місцевому рівнях.
18. Використання геоінформаційних технологій та веб-картографії в електронному урядуванні.
19. Технології розвитку інформаційного суспільства.
20. Механізми інформаційно-технологічного забезпечення електронних державних закупівель.

2.7. Кафедра української та іноземних мов

1. Розвиток полікультурної компетенції управлінців як чинник їхньої професійності.
2. Формування професійного менталітету державних службовців в умовах реформування державної служби в Україні"
3. Шляхи підвищення комунікативної культури державних службовців в сучасних умовах децентралізації в Україні.
4. Підвищення ефективності та професіоналізму державної служби через поглиблення мовної компетенції управлінців
5. Керівник як мовно-компетентна особистість у сфері публічного управління
6. Іншомовна компетентність державного службовця
7. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти в системі підготовки з публічного управління: вивчення, викладання, оцінювання
8. Навчання публічних службовців іноземній мові у контексті Загальноєвропейських Рекомендацій з мовної освіти
9. Загальні та фахові компетенції у іншомовній підготовці з публічного управління
10. Культура спілкування у сфері публічного управління: мовленнєвий аспект.
11. Мовна політика в державному управлінні.
12. Формування мовного портрета сучасного політика.
13. Формування мовного портрета державного службовця.
14. Діалог як форма мовного контакту в державному управлінні
15. Особливості ефективної комунікації в публічному адмініструванні (мовний аспект).
16. Культура мовлення державних службовців.
17. Культура мовлення посадових осіб місцевого самоврядування.
18. Підвищення рівня комунікативної культури державних службовців
19. Комунікативна діяльність органів місцевого самоврядування при роботі з громадськими організаціями.
20. Мовна етика й мовленнєвий етикет ділового спілкування.

21. Володіння нормами
22. Мовний менеджмент як чинник культивування державної мови.
23. Мовленнєва поведінка державного службовця як показник професійності та культури.
24. Моніторинг якості володіння державною мовою управлінцями різних рівнів.
25. Мовна політика у виборчому контексті.

2.8. Кафедра регіональної політики та публічного адміністрування

1. Формування спроможних територіальних громад в процесі децентралізації (на конкретних прикладах).
2. Розвиток представницької демократії в Україні.
3. Моделі представницької влади в зарубіжних країнах: досвід для України.
4. Механізми підвищення ефективності системи публічної служби в Україні.
5. Створення належних умов (матеріальних, фінансових, організаційних) для здійснення органами місцевого самоврядування власних та делегованих повноважень.
6. Технології управління людськими ресурсами в органах публічної влади.
7. Запровадження механізму державного контролю за якістю надання населенню публічних послуг органами місцевого самоврядування.
8. Сучасні технології залучення громадян до прийняття управлінських рішень в органах публічної влади.
9. Сприяння органів публічної влади розвитку форм прямого народовладдя.
10. Використання потенціалу засобів масової комунікації у процесі прийняття управлінських рішень (на прикладі конкретного району, міста чи області).
11. Громадська довіра як необхідна складова ефективності системи публічної служби.
12. Моделі сучасної публічної служби: адаптація до умов України.
13. Сучасні методи та інструменти порівняльного аналізу в політиці.
14. Механізми реформування місцевого самоврядування в зарубіжних країнах та Україні: порівняльний аналіз.
15. Діяльність органів публічної влади в контексті забезпечення конституційних прав та свобод людини і громадянина.
16. Теоретико-організаційні засади забезпечення благоустрою території об'єднаної громади.
17. Місцевий економічний розвиток територіальної громади: сучасність та перспективи.
18. Проблеми надання житлово-комунальних послуг на рівні територіальної громади в контексті децентралізації влади.

19. Забезпечення надання соціальної допомоги на рівні територіальних громад.
20. Охорона навколишнього природного середовища на регіональному та місцевому рівні.
21. Професіоналізація служби в органах місцевого самоврядування.
22. Забезпечення розвитку культури, спорту, туризму органами місцевого самоврядування.
23. Розвиток місцевої інфраструктури територіальної громади: проблеми та механізми вирішення.
24. Управління закладами середньої, дошкільної та позашкільної освіти в умовах об'єднаних територіальних громад.
25. Механізми розробки ефективних стратегій розвитку об'єднаних громад.
26. Роль громадських об'єднань у формуванні пріоритетних напрямів розвитку регіонів, їх реалізації та здійсненні контролю за реалізацією.
27. Світовий досвід місцевого самоврядування та перспективи його інституціонально-системного втілення в Україні.
28. Становлення та інституційний розвиток громадянського суспільства в Україні: організаційно-правовий аспект.
29. Сучасні підходи до планування розвитку територіальних громад в контексті децентралізації влади.
30. Управління формуванням та використанням фінансових ресурсів органів місцевого самоврядування.
31. Фінансова підтримка регіонального розвитку: проектний підхід.
32. Формування регіональної кадрової політики та її реалізація в Україні.
33. Шляхи вдосконалення взаємодії держави, бізнесу та громадськості в умовах трансформації суспільства.
34. Технології залучення зовнішніх ресурсів органами місцевої влади для розвитку власних територій.
35. Суспільний діалог як необхідний елемент сучасної системи публічного управління.
36. Механізми розвитку зв'язків між регіонами та територіальними громадами: теоретико-правовий підхід.
37. Моніторинг громадської думки щодо дій органів публічної влади та його врахування в їх діяльності.
38. Механізми партисипативного управління на рівні територіальних громад.
39. Мотивація праці посадових осіб місцевого самоврядування: вітчизняний та зарубіжний досвід.
40. Інструменти співпраці регіонів України з європейськими організаціями та фондами.
41. Підвищення конкурентоспроможності регіонів та зміцнення їх ресурсного потенціалу: організаційний аспект.
42. Проблеми зайнятості та міграції населення України: демографічний аналіз (на прикладі конкретного району, міста чи області).
43. Механізми антикризового управління на рівні територіальної громади.
44. Реалізація антикорупційної політики в умовах реформ публічної влади.